

NATRĘCIK (1) *sb m*

N sg nątręćik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. natręt.

*Dem. od „natręt” ‘głupi, szalony’: z łebie włafny vczyni okręćik [trefna ryba zwana żeglarzykiem]/
Iákby błazenek y morćki natręćik. KlonFlis E3v.*

sDD, JR